

ten. Det vil således i vid udstrækning være den samme afvejning, der skal lægges til grund f.eks. ved løsning af en konflikt om de anvendte tildelingskriterier eller om anvendelse af ligebehandlingsprincippet. Nævnet vil derfor være et velegnet forum for behandling af sager om overtrædelse af de foreslåede regler.

Klagenævnets beføjelser og den procedure, der skal følges ved behandlingen af sager efter den foreslåede lov, vil være de samme, som gælder for behandlingen af klager over EU-udbudsreglerne.

Nævnet vil således kunne afvise en sag eller afgøre den i realiteten helt eller delvis, herunder annullere ulovlige beslutninger, midlertidigt afbryde en udbudsprocedure eller pålægge ordregiveren at lovliggøre udbudsforretningen.

Nævnet vil ligeledes kunne anvende den nye beføjelse til at tilkende erstatning i sager efter loven.

En forbigået tilbudsgiver har imidlertid også mulighed for at gå direkte til domstolene, således som det også er muligt ved overtrædelse af EU-udbudsreglerne.

Som nævnt i bemærkningerne til § 1 foreslås det, at Klagenævnet også skal kunne behandle klager over en privat bygherre, der tilkendegiver at ville følge lovens regler helt eller delvis. Klagenævnets kompetence omfatter i så fald de bestemmelser, som udtrykkeligt er angivet i tilkendegivelsen. En klager kan ikke bringe en sag ind under nævnets kompetence bare ved at påpege, at den af bygherren fulgte procedure i praksis er identisk med lovens regelsæt.

#### *Til § 14*

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. september 2001 og har virkning for opgaver, der udbydes efter dette tidspunkt.

Det foreslås endvidere, jf. stk. 2, at licitationsloven ophæves. Licitationsloven er i sit reale indhold ikke ændret, siden den trådte i kraft 1. januar 1967.

Baggrunden for særlig lovgivning på dette afgrænsede erhvervsområde skyldtes, at der i tiden forud for licitationslovens ikrafttræden havde udviklet sig konkurrencebegrænsende aftaler og praksis i de udførende byggefags- og entreprenørvirksomheders regi, som vanskeligt kunne imødegås af den generelle konkur-

rencelovgivning, som var gældende på daværende tidspunkt (monopolloven fra 1955).

Licitationsloven gælder for al tilbudsgivning ved arbejder og leverancer inden for bygge- og anlægsvirksomhed. Loven gælder for såvel store bygge- og anlægsarbejder som for mindre istandsættelses- og reparationsopgaver, og uanset om det er en offentlig bygherre (stat, amt, kommune etc.) eller en privat bygherre.

Licitationslovens forbud mod at forhandle med andre end lavestbydende (§ 3, stk. 3) hindrer en udviklende dialog mellem udbyderen og entreprenørsiden i de situationer, hvor udbyderen ikke ønsker at arrangere en ren priskonkurrence.

Bestemmelsen om, at der maksimalt kan indhentes to underhåndstilbud på et arbejde, blev indsat for at beskytte de mindre tilbudsgivere og at tilskynde til at anvende licitationsformen. Det må i dag vurderes, at den tilsigtede beskyttelse unødigt har begrænset konkurrencen.

Danmark er det eneste EU-land, der har fastsat ufravigelige procedure- og formkrav, der også gælder for private bygherres indhentning af tilbud.

Selv om loven ved sin tilblivelse skabte mere ordnede og lige vilkår på byggeområdet, så har samfundet i dag udviklet sig hen imod friere og mere aktiv konkurrence, hvor hovedformålet er blevet en større effektiv udnyttelse af samfundets ressourcer.

En ophævelse vil have som konsekvens, at retstilstanden i bygge- og anlægssektoren i Danmark tilpasses de øvrige EU-lande.

#### *Til § 15*

Det foreslås, at der i § 1, stk. 1, i lov om Klagenævnet for Udbud indsættes en udtrykkelig reference til nærværende lov, således at Klagenævnets kompetence efter klagenævnetsloven fuldt ud gælder for overtrædelse af lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren.

#### *Til § 16*

Loven skal ikke gælde for Færøerne og Grønland, men kan ved en kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.